

דפי גור

יום ו', ט' / בשבת תשפ"ה, 7.2.2025, גיליון מס' 5071

עץ השקדיה פורח

הנהלת הקהילה 6.1.2025

דיווח ערוך ומקוצר

1. שכ"ד לחיילים משוחררים

חיילים בסדיר משלמים 50 ש"ח לחודש עבור חדר. כאשר הם משתחררים ניתן להם חודש ארכה ללא תשלום. מספר הורים טענו שהם יודעים על התנהלות, שבה לא אמורים לשלם שלושה חודשים. היות ומדובר על התנהלות בע"פ, הנושא מובא להנהלה לאישור הנהלה הקיים.

על ההתייחסויות הבאות:

- הנהלה הידוע הינו חודש אחד של ללא תשלום ולא שלושה חודשים.
- חייל שהשתחרר וקיבל דירה בעוד אחרים לא קיבלו (בגלל חוסר בדירות) צריך לשלם.
- התשלום עבור דירה הינו סימלי ביחס לאזור וכולל את כל המרכיבים: מס קהילה, ארונה, מים וחשמל.
- החלטות:
- משך התקופה לחייל שהשתחרר מסדיר ללא תשלום יהיה חודש מהשחרור.
- בן שהשתחרר ולא דיווח על מועד השחרור, יחוייב רטרואקטיבית על שכ"ד בחישוב של חודש מהשחרור.
- בן שמשחרר, מחוייב להודיע למשאבי אנוש ולמנהלת השכרת דירות על מועד השחרור.

2. מכירה בכלבו ובמרכולית "לחייוניים" בכרטיסי אשראי

כיום המכירה בכלבו ובמרכולית הינה לחברי יגור בלבד. כלכלית, כדאי לפתוח את המכירה גם לחיצוניים, בעיקר לשוכרים. הנושא נידון בעבר, והתקבלו מספר חוות דעת משפטיות בנושא. מבחינה טכנולוגית הנושא אינו מורכב. על הסוגיות הבאות:

- יהיה הבדל מחירים בין מי שיקנה בכרטיס אשראי ומי שלא, בשל המע"מ.
- יש להבטיח שהתמחור השני יהיה אוטומטי ולא יידרש מהמוכר להכיר את הקונה.
- המכירה בעיקר לשוכרי הנדל"ן.
- במידה ותתעורר בעיה כלשהי מבחינת רגולציה, ניתן יהיה

מייד לעצור את הפעילות.

העלות של התקנת המערכת, כ-4000-5000 ש"ח. החלטות:

- לאפשר לתקופת ניסיון של 6 חודשים מכירה לחיצוניים בכלבו ובמרכולית.
- להתנות את האפשרות בכך שהמכירה לחיצוניים תהיה בכרטיס אשראי בלבד והשינוי בתמחור יהיה אוטומטי.

3. רישום תושבים ביגור

היום בתוכנת רישום האוכלוסיה ישנם סטטוסים שונים, שחלקם מתקופת הקיבוץ השיתופי ובפועל רשומים אנשים שלא חיים ביגור. יש לדייק את הרישום לצרכי ביטוח ולצרכים פנימיים של יגור.

הוחלט: רישום אוכלוסיה ביגור יכלול:

- חברים\מועמדים וילדיהם עד גיל 18.
- תושבים.
- במב"מ - בני משק עם צרכים מיוחדים.
- בני משק בשנת שירות.
- בני משק בשירות סדיר\שירות לאומי.
- בני משק הגרים ביגור בשכ"ד או אצל הוריהם.
- תושב - הורה של חבר\בן משפחה של חבר.
- חיילים בודדים.

4. זכויות בני משק הגרים ביגור בשכ"ד או אצל הורים

- שימוש ברכב יגור.
- הנחות בכלבו, במרכולית ובחדה"א ככלל חברי יגור.
- כביסה.
- מי שלא מתגורר ביגור לא יחזיק תקציב ביגור.

5. תוכנית עבודת הנהלת הקהילה 2025

במסגרת היעדים והפעילות השוטפת של ההנהלה תועדפו, בין היתר, ענף הקלנועיות, נוהל בנייה פרטית, נוהל דירות קטנות, מתווה להתמודדות עם סכסוכי שכנים ועוד.

הנהלת הקהילה 13.1.2025

1. ענף הקלנועיות

רקע: מוסד קלנועיות התבסס בשנים האחרונות על הביטוח הפנימי של ועדת בריאות, כאשר במסגרת הדיונים על תקציב 2025 עם תום 7 שנים מהחברות, הוחלט לתת את קלנועיות הבריאות לחברים והוחלט כי הסבסוד של אגף הבריאות את הקלנועיות ייפסק.

הענף, ככל ענפי השרות שמשרתים את הציבור, צריך להגיע לאיזון תפעולי. ענף הקלנועיות תוקצב על ידי הקיבוץ בתקציב 2024 בסך 72,000 ש"ח כמו כן קיים סבסוד סמוי שנמצא בתקציב הבריאות כ-40,000 ש"ח.

הענף עמד בתוכנית העבודה.

בבחינת האופציות להמשך הפעילויות של הענף עמדו שלוש אופציות:

1. הפיכת הענף ליזמות.
 2. שמירה על הענף כפעילות פנים יגורית תוך אימוץ צעדי ייעול.
 3. סגירת הענף במתכונתו הנוכחית והבאת גורם חיצוני שייתן שירותים לכלים ביגור (קלנועיות וקלאברים).
- הוצע ליניר להפוך את הענף ליזמות. יניר לא הסכים.
- כדי להתייעל ולהגיע לאיזון והפסקת הסבסוד 72,000 ש"ח, הוצע:
1. צמצום היקף דמי הניהול, הפרדת הענף ממערכת הבריאות
 2. צמצום היקף המשרה ב-30% והשלמה כמפקח רכב תפעולי.
 3. עדכון המחירון ללקוחות תוך שמירה על מחיר ברמת הסביבה העסקית.

הפעילות והתחושה הינה, שזה עניין של זמן שיקרה אסון. התקיימה ישיבה בוועדת תכנון עם רעיונות שטרם הבשילו להחלטות.

יעל שימשי: באזור זה מתגוררות משפחות, כאשר חוזרים עם קניות, קשה לחנות רחוק ולהביא את הדברים. כאשר אני רואה ילדים אני עוצרת וממתינה שיעברו. ניתן להוריד את המחסום העליון למטה יותר ולהרוויח עוד חניות קרובות לבתים.

עלו ההתייחסויות הבאות:

החניה הכי קרובה שיש לבתים הינה החניה של הארכיון. מצב החניה אינו טוב ונדרש בהשקעות של 2025 להסדיר את החניה הזו על מנת למצות את מלוא הפוטנציאל שלה.

נדרש להגדיר את מתחם הגנים כשטח סטרילי מכלל כלי התחבורה בין השעות 07:00 ל-16:30 גם מקלאבקאר או מקלנועית ניתן להידרס.

האם לא נכון לבקש מוועדת תכנון להציע פתרונות? עולה שהרצון הינו שהשטח יהיה סטרילי, אבל לא ניתן לאכוף זאת, אלא רק להסביר לחברים את חשיבות העניין. לא ניתן לנעול במנועל את השערים, מאחר ויש לאפשר מעבר לרכבי חילוץ.

הוחלט: השטח בין המחסומים יהיה סטרילי למעבר קלאבקאר, קלנועית ורכבים בין השעות 07:00 ל-16:30. יש להשקיע רבות בהסברת החלטה זו.

4. ייזום פעילות נוספת בענף.

5. המשך הטבה בתשלום הארנונה.

יניר לא הסכים להצעות אלו.

בדיון שהתקיים עלו ההתייחסויות הבאות:

נעשו מאמצים לשמר את הפעילות בניהולו של יניר, כיזמות או כפעילות מאוזנת של יגור, ללא הצלחה.

חשוב שיהיה מענה טכני לחברים שיש ברשותם קלנועית.

הוחלט:

1. לסגור את ענף מוסך הקלנועיות של יגור בהתנהלות הנוכחית עד סוף פברואר.

2. המוסך יושכר כמוסך לקלנועיות, בעדיפות לחברי יגור.

2. נסיעת רכבים בין מחסומי הגיל הרך

רקע: לפני שנים הוצבו מחסומים במתחמי הגנים במטרה למנוע מעבר רכבים בשעות הפעילות של הגנים לטובת בטיחות הפעוטות. לפני מספר חודשים הוצב עמוד על המדרכה מול בית תחביב כדי למנוע מעבר רכבים על המדרכה, כאשר השער סגור.

סטטוס ההחלטות מבחינת מעבר כלי תחבורה באזור זה אינו ברור.

חן נעם מנהלת הגיל הרך: כיום יש מעבר של רכבים, קלאבקארים וקלנועיות עם כיסוי ללא יכולת ראות טובה, והדבר מסכן את הילדים. קלאבקארים נוסעים במהירות ואף מצפצפים לגנונות ולילדים לזוו. הרכבים נוסעים בתוך שעות

צריך הפח עוד לא ראה שכאלה...

הנכד של הלל לויתן רצה לראות את סבא בתמונות בצריך הפח, שהיה ההסוואה לסליק הגדול של ההגנה. והנה הגיע עם גן חצב, ביום שמש נעים. סבא הלל סיפר והצביע היכן הוא בתמונה ב"שבת השחורה" ההיא.

1. שחרור החטופים והחטופות

כולנו מתרגשים מחזרת החטופות והמשך הפעילות לחזרת כולם. יחד עם השמחה הזו, אנו רואים את המחיר הכבד של שחרור הטרוריסטים האסירים ובפרט בנגיעה אישית ליגור, שחרורו של הרוצח המתועב סאמי גרידאת, שהיה ממתכנני הפיגוע במסעדת מקסים בשנת 2003. אני שולח בשם הקהילה, חיבוקים וחיזוקים למשפחת זר אביב, אין לי ספק שהסיטואציה מורכבת וקשה.

2. עזיבת מוריה ורותם הברשטיין

הרבה הצלחה, בביתם החדש במושב הבונים.

3. שאלות למנהלים ומענה לציבור

חברים המעוניינים לקבל תשובות "קבל עם ועדה" לשאלותיהם, מתבקשים לשלוח את שאלותיהם לכתובת Daf@yagur.ogr.il.

השאלות יופנו לממלא התפקיד הרלבנטי והתשובה תפורסם עם השאלה, כפי שנשלחה בדף המידע. חברים ששואלים שאלות בפייסבוק, במקומי, באתר יגור או כל דרך אחרת לא יענו במדיות הללו, אלא באופן מסודר ומכבד ביותר (כל השאלות מכבדות ואין אנונימיות) בדף מידע.

4. סגירת "זולה" בית קרור

הזולה שהנוער פתח ב"בית הקרור" תינעל ותיסגר. דו"ח קונסטרוקטור קבע שהבניין מסוכן מבחינה מבנית. הנערים נמצאים שם ללא השגחה, והדבר יכול ליצור סיטואציות מורכבות. מצורפת פנייה להורים לעדכן את ילדיהם בעניין.

5. החלטת אסיפה על הממ"דים

הבהרה: כזכור האסיפה החליטה לבחור בהצעת דובליה ישורון, שבה נכתב כי הפרוייקטור יכין את הצעתו עד סוף דצמבר 2024. נבחר פרוייקטור, נוקי נויפלד. נדרשת עבודת מטה מעבר לדד-ליין שנקבע. כשתסתיים תובא התוכנית לדיון.

6. סכסוכי שכנים

בהנהלת הקהילה הוחלט, שכאשר יש סכסוכי שכנים ותעשה פנייה לממלאי התפקיד לפתרון הסכסוך, ממלאי התפקיד הרלבנטיים יציעו לחברים תהליך גישור במוסד לגישור ובוררות של התנועה הקיבוצית, או גוף אחר. יגור תשתתף ב-20% מהעלות וכל צד ישתתף באופן שווה בחלק היחסי. אין ליגור פרוצדורה אחרת ליישוב סכסוכים כאלה.

7. מש"א - הסדרת עבודת בני נוער ביגור באופן חוקי

החלה החתמת בני הנוער על "הודעה לעובד". יש לתאם מראש עם רוחליה במחלקת משאבי אנוש חתימה על "הודעה לעובד". בשלב הראשון חותמים גילאי 16-18 על "הודעה לעובד". גילאי 14-15 יוזמנו במועד מאוחר. בני הנוער מתבקשים להגיע למש"א עם המסמכים המפורטים להלן:

צילום תעודת זהות של הנער או צילום תעודת זהות של הוריו, שבה מופיעים פרטיו.
אישור רפואי של הנער המעיד על כשירותו לעבודה.
טופס 101 לנער שיקבל תלוש שכר ימולא בעת חתימה על "הודעה לעובד".
פרטי חשבון בנק שלו או של אחד ההורים.

עצים מעולם אחר ג'יסלני עם הקרמבולה

ט"ו בשבט, לעצור ולשים לב לעצים סביבנו והסיפורים סביבם. לג'יסלני ונחום מדלינגר בוסתן מיוחד: מנגו, קקאו, ליצי, פיטנגו, קרמבולה, זבוצ'קבה, פפאיה, והיה גם תות אפגני.

ג'יסלני: בלי להרגיש ולהיות מודעת, לא שתלתי פרי רגיל, אירופאי, אפרסק או תפוח. חיפשתי משהו שמדבר אלי, אני שהגעתי מברזיל ומאקלים טרופי. גידלתי לבדי, בלי עזרה וייעוץ, רק מקריאה באינטרנט, בלי כשלונות כמעט. היה גם אחד, ספודיזיה (בעברית ספוטה לבנה), שנתן כל כך הרבה פירות שהיינו צריכים להוריד אותו בגלל הזבובים.

כיף גדול לחלק פירות לחברים, במיוחד קרמבולה, ועוד יותר למכור בשוק של מוטי.

זאת הזדמנות להיזכר בכרמלה תבור ז"ל, שחיתה תקופה בברזיל ותמיד שמחה לקבל שקית מזכרת מהתקופה היא. (ותודה לעינב רוזיאו)

ישיבה מ-31.10.2024

אגירת אנרגיה

נמסר עדכון על בחינה לאגירה בתחומי המחלק של יגור. ממתנינים לחוות דעת בלתי תלויה בנושא.

סולארי על גגות

נבחן פרויקט סולארי על גגות באופן עצמאי בלולים הדרומיים וברפת.

יציאת באלגן מפעילות גרייט שייפ

ממתנינים לפסק בוררות בנושא, לאחר שהגענו להסכמות עם נשר וגרייט שייפ על היציאה. מוערך שעד סוף נובמבר ייחתם ההסכם. לאחר החתימה יועבר מודל היציאה להנהלה.

הוצאת באלגן מאמ"י (אנרגיות יגור)

באלגן חברה בע"מ, ולא נכון שתהיה בעלים בתאגיד האנרגיה. לצורך יציאה של באלגן יש לבצע הערכת שווי ולהעביר את הזכויות לשותפים האחרים באמ"י: יח"ס וחוצות יגור. הוחלט: לאשר את המהלך.

הפרדת החממות מפעילות יח"ס והקמת אגודה נפרדת

משמעות ההחלטה - פתיחת תאגיד שיווק תוצרת חקלאית, מהלך "טכני". כל הפעלה או העברה של פעילות לתאגיד מחייבת החלטות הוועד של אחי"ג ויח"ס. הוחלט: לפתוח שלד תאגידי ולמנות חברי ועד זמניים לצורך הפתיחה בלבד.

סגירת הלול

הפסקת פעילות הלול ומעבר לפעילות אחסנה.

ישיבה מ-9.12.2024

תקציב 2025

תחזית: המשך עלייה מרשימה הן בתאגידי אחי"ג והן בעסקי יגור. 2024 צפויה להיות השנה הטובה ביותר בעסקי יגור

והתאגידים מזה שנים.

תחזית 2025: צפי לגידול ברווח. זה המקום לומר שוב תודה לנוקי נויפלד, שהוביל את אחי"ג בשנים האחרונות ואחראי יחד עם כלל מנהלי הענפים לגידול ברווחים. הוחלט: לאשר את תקציב 2025.

העלאת רווח מיח"ס לאחי"ג

בעקבות תחזית 2024 - הומלץ להעלות את הרווח מיח"ס לאחי"ג.

בחירת חברי דירקטוריון לחברת באלגן

בסוף השנה דירקטוריון באלגן מתכוון להתפזר. ניהול החברה יעבור לוועד אחי"ג, שיהיה גם דירקטוריון באלגן. תודה לחברי הדירקטוריון של באלגן, המסיימים את עבודתם ולאיתן ניר, ששימש כיו"ר באלגן בשנים האחרונות.

ישיבה מ-9.1.2025

השקעה במרלוג (מרכז לוגיסטי) לחסות - שיווק חקלאי

הוצגה ההשקעה וההחזר, שיהיה מהגידול בכמות המוצרים שנוכל לשווק. החלטה: לאשר את ההשקעה.

השקעה במתקן בבאלגן

תמצית הדיון: הוצג הצורך לחדש את המקום. נדונה הבעיה של העלויות לאחר שנה קשה בעקבות המלחמה. החלטה: לדחות את ההשקעה במתקן הנייל ולדון בה שוב לקראת התקציב.

השקעה בקירור לבצל

תמצית הדיון: הוצגה התוכנית של אחסון בקירור של הבצל עם אפשרות להשכרה של שטח האחסון לאחר סיום תקופת האחסון שלו לגורמים חיצוניים או להשתמש באחסון לגידולים אחרים. החלטה: לאשר את השקעת הקמת מתקן הקירור.

פנייה
לציבור

"מי יגור" מבקשים להימנע מהשלכת תחבושות, מגבונים, ושמן טיגון לאסלה. המערכת לא נבנתה עבורם ומיזעדת לנייר טואלט בלבד.

משתלות יגור מתרבות הגינון לתרבות הפנאי

שיחה לט"ו בשבט עם בן פלגי ונעם זידל על התנופה העסקית והשיווקית ועל עגלת הקפה

הדמיית מתחם ילדים

משרד

(המנהלת אתי קולט, המנצחת על הצמיחה!)
הגדולה, הבטיחה להתראיין בשנה הבאה,
כשיושלמו הפרוייקטים שבהקמה

מה השינויים והמגמות העיקריים במשתלה בשנים האחרונות?

התמקדנו בשיפור הנראות של המקום,
בהגדלת שטחי המכירה, בשיפור חווית
הקנייה במשתלה ובהתאמת התוכן לקהל
של משפחות, המגיעות למשתלה לא רק
לקניות של צמחים אלא גם לבילוי. לדוגמה,
פתחנו את עגלת הקפה. אנו עורכים הרבה
יותר אירועים המיועדים למשפחות וילדים,
ואנו משקיעים הרבה יותר בחזות המשתלה.
באביב הקרוב אנחנו עתידים לפתוח מתחם
המיועד למשפחות וילדים, אשר נערוך
בו סדנאות יצירה קבועות בשבתות. כמו
כן, אנחנו עכשיו בתהליך גידול של מגוון
פרפרים, אשר באביב יעברו לבית רשת,
אליו ילדים יוכלו להיכנס, להאכיל ולצפות
בפרפרים השונים.

בשנים האחרונות חזרנו גם להתמקד בקהל
העסקי, שקצת נזנח אצלנו בעבר, והחיינו
מחדש את הקשר עם גננים, אדריכלי נוף
וחברות עסקיות.

החזון לשנים הקרובות: לפתח וליצור עוד
גורמי משיכה למשתלה, לפנות לקהלים
נוספים ולפתוח עוד סניף, כדי להגיע
לאזורים שיותר מרוחקים מאיתנו.

צמחים מהולנד ולעבוד לעבוד עם יבואני צמחים בארץ. בדיעבד לא הפסדנו הרבה מזה, ואנחנו מקבלים את אותו מגוון צמחים במחירים דומים ועם סיכון נמוך בהרבה.

מי בצוות?

יש במשתלה 70 עובדים פעילים, מחציתם מיגור, בהיקפי משרות שונים ו-15 מתנדבים מ"אלווין" (בעלי צרכים מיוחדים), 5 פנסיונרי/ות ו-14 בני/בנות נוער.

משהו על רוח הצוות

נעם זיידל: נעים לעבוד פה, בזכות המקום ובזכות הצוות הגדול והמגוון והאווירה. העבודה, לשרת לקוחות, לא תמיד קלה ופשוטה. אבל מי שבא, נשאר להרבה שנים, במסירות, במחויבות ובאחריות גבוהה. אנשים רוצים לעבוד כאן, ואנחנו משקיעים הרבה בחיזוק היחד והאווירה הטובה בינינו. ההרגשה היא שלכולם אכפת מהמקום.

מה האתגרים?

בן פלגי: אנחנו רואים עלייה תמידית במחירי הסחורות, מה שמאלץ אותנו גם להעלות מחירים ללקוחות. אנחנו צריכים כל הזמן להמציא את עצמנו מחדש, להביא מוצרים חדשים וליצור גורמי משיכה חדשים.

האם וכיצד מציינת המשתלה את ט"ו בשבט?

בן פלגי: המשתלה עורכת שני אירועים לילדים בשבתות של ה-8 וה-15 בפברואר, במהלכם נערוך סדנאות שתילה ויצירה ברוח החג.

במה מיוחדת המשתלה שלנו לעומת משתלות אחרות?

למשתלה שלנו יש יתרון משמעותי בגודל המקום על פני משתלות מכירה אחרות, מה שמאפשר לנו להציג מגוון גדול מאוד של צמחים ומוצרים נלווים, כך שאנחנו מסוגלים להציע את כל המוצרים לגינה במקום אחד. השירות שלנו מקצועי ואדיב, המקום שלנו מסודר, מעוצב ומושקע. יש לנו מועדון לקוחות גדול ונאמן, שאנחנו בתקשורת תמידית עם הלקוחות שבו ויודעים להפיק מהם מידע על הרגלי קנייה וביקורים ולהתאים פרסום, מבצעים ואירועים על פי הנתונים האלה.

איך השפיעה עלינו המלחמה?

בהתחלה היה קשוח אבל התעשתנו יחסית מהר ויצרנו קשר עם משתלות גידול בדרום, שעובדות איתנו ונפגעו קשות. קנינו מהן מלאים גדולים מאוד של צמחים, שאותם מכרנו כמעט ללא רווח. בכך עזרנו להם לא להיתקע עם מלאים ולהימנע מהפסדים גדולים, וגם נהנינו בעצמנו, כי לקוחות רבים הגיעו אלינו וקנו בנוסף לצמחים מהדרום, גם צמחים ומוצרים במחירים רגילים. ביטולי הטיסות וסגירת הצפון לטיולים דווקא עשו לנו טוב והביאו לעלייה משמעותית בביקורים, עד שהתחילה הלחימה בלבנון. כשהתגבר ירי הרקטות והכתבימים לאזורנו היתה צניחה דרסטית במבקרים. בסופו של דבר, לא נפגענו יותר מדי.

המלחמה גם אילצה אותנו לשנות את תהליכי הרכש שלנו. הירי החותי פגע במסחר הימי ועיכב, ייקר, ובסופו של דבר צמצם את תנועת המכולות. ביטול הטיסות והתייקרות השינוע גרמו לנו לזנוח את הייבוא הפרטי של

תוכנית המתחם

עגלת הקפה

אוריאן לניס בעגלת הקפה

בן פלגי: לפני כשנתיים החלטנו לפתוח עגלת קפה במשתלה, כדי למשוך לקוחות חדשים וגם כדי לשמר לקוחות קיימים יותר זמן במשתלה. בגלגול הראשון התמקמה העגלה באיזור גינות ההדגמה שלנו והיתה שייכת למפעיל חיצוני, שרק שילם לנו שכר דירה על השטח. המחשבה היתה שהרווח שלנו יהיה בהבאת לקוחות חדשים ולא במכירה של קפה. לאחר שראינו שהמחויבות שלו למקום, לשירות ולחווייה, לא עמדו בסטנדרטים הרצויים לנו, נפרדנו ממנו, והחלטנו להפעיל אותה בעצמנו. העברנו אותה לאיזור שליד מתחם הצמחים העונתיים שלנו, על מנת שהלקוחות ייחשפו לכל המשתלה בדרך לעגלה. ביקשנו מאוריאן לניס, שלה ניסיון עשיר כבריסטה, לבוא ולהוביל את מיזוג העגלה במשתלה והפעלתה בשוטף. אל אוריאן הצטרפו נועם ניב, אסי שגיא ומוון רודן הנהדרים. כיום העגלה מציעה מגוון רחב יותר של מוצרים, היכולת שלה להכיל יותר לקוחות גדלה משמעותית והאווירה בעגלה נעימה ומזמינה.

נועם זיידל: חשוב לנו שכל לקוח יחוה חוויה טובה. המקום צריך להשרות הרגשה נעימה: הירוק, הטבע והפרחים, ואת זה "לחזק" בייעוץ נכון, מכירה מותאמת לצרכים. העגלה היא חלק מזה, להשלמת החוויה המלאה: באת למקום, נעים וטוב לך, שב ושתה קפה, תהנה מהשירות הלבבי של אוריאן והצוות. מדהים לראות את המעבר מההתלבטות של הקונים, שרואים פעם ראשונה וצריכים להחליט אם לשבת או לא, לפעמים הבאות שהם באים קודם כל בשביל העגלה. בשבתות כבר מורגש שקבוצות שלמות באות וישר שואלות איפה עגלת הקפה. זה כבר הפך למרכיב משמעותי באווירה ובחווית הביקור במשתלה.

מאיפה העוגות המדהימות?

נועם זיידל: ביסקוטי, מעצמת קינוחים במרכז הארץ.

בן פלגי: אפשר להגיד שההחלטה שלנו בהחלט השתלמה. העגלה הגדילה משמעותית את ההכנסות שלה לעומת שנה שעברה, עוד ועוד לקוחות חדשים מגיעים למשתלה במיוחד בשביל העגלה.

נועם ניב (של אביב וורוניקה): כיף שיש אפשרות לעבוד במקום שקצת שונה מהענפים הרגילים בקיבוץ.

אסי שגיא (של גל ודנה): בתור עובדת בעגלה, אני נהנית לראות שיש מפגשים מאוד נעימים בין אנשים על כוס קפה ומאפה ומודה על האפשרות לחוות עבודה שהיא קצת אחרת בקיבוץ.

יהודית, גינה ויודית

יהודית, גינה ויודית מ"דור מוגן דור טבעון" הגיעו ברכב הפרטי מטבעון, במסגרת הסיור השבועי שלהן לבתי קפה ובילויים סולידיים באזור. יודית (אשבל), קרובת משפחה של משפחת בוצר, הגיעה קודם לקנות פרחים, ומישהו, בדרך אגב, סיפר לה על "העגלה", "הציצה ונפגעה" ואחרי שבוע חזרה עם החברות, ראתה כי טוב, פגשה עוד חברה, והגיעה שוב. יודית היתה "ילדת חוץ" בכיתות י'-י"א. זוכרת את מרים פרבר, עזגד שלם, רותי עציון, וקשורה לחיה לב אייל עד היום.

ט"ו בשבט

ט"ו בשבט תמיד היה בשבילי איזה טרנד, כזה השמור למיני עניין בלבד. בתור זן נדיר שאין לו גינה, ולא שותל בה פטוניות, ולא מקורב לפרשת השבוע, ולא יודע לקרוא במגדיר ואין לו בעיה לשמוע על אירוס הגלבוש ולהישאר בבית - חברי הכת הזאת תמיד נראו לי מין מועדון סגור של ירוקים, שמוכנים לעשות הכול כדי להעביר אפילו סרבנית טבע כמוני לצד שלהם.

חצי נחמה יכולתי למצוא בשירי החג, אבל כבר בתור ילדה הם נשמעו לי ילדותיים כאלה. אני זוכרת את עצמי חושבת על אותם משוררים, שנאלצו למצוא מילים ילדותיות לכבוד ילדי ישראל (כי מי בכלל חוגג כאן את חג האילנות מלבד הילדים?) ותוהה: איפה פגשתם ציפור שמבשרת מעל כל גג את בוא החג? האם באמת ובתמים הלכנו לנטוע עם רון בלב ואת ביד? תודו שזה לא היה ממש ככה... אני דווקא זוכרת ט"ו בשבט של קור כלבים (זה במקרה הטוב שלא ירד הגשם המסורתי) שהידיים שלי בקושי החזיקו את השתיל והאף היה אדום מכפור, ועד שהטקס הגיע לסיומו כבר יצא לי החשק אפילו לשקיות עם הפירות היבשים, שאותם דווקא מאוד אהבתי.

בשנות נעורי התייחסתי בביטול-מה לשיעורי הטבע, והטיולים על הכרמל מילאו אותי במין יאוש שקט כזה של ילדה שמנמנה שהעלייה קשה עליה. כמו אותו פרדיננד, הפר העצלן, העדפתי לשבת בצל האלון, בשבתות, להשקיף עם אחיותי על בית הוריי ולשיר קנונים וכורלים שאחותי הגדולה לימדה אותנו. לקטוף פרחים לא העזנו, אולי בגלל הרושם העז שהשאר עלינו הקמפיין המוצלח להגנת פרחי הבר... אז איך זה כעבור שנים, כשעברנו מדירה לדירה, נשרו מבין האלבומים עבי הכרס פרחי אמנון ותמר מיובשים לנצח?

אחר-כך התחלתי לכתוב שירים, והעצים והפרחים והעלים והניצנים והריחות והצבעים והעונות והחגים והשורשים והצמרות קיבלו פתאום משמעות. היום אני לא יכולה לכתוב על יגור בלי עץ הצאלון שעל דשא חדר האוכל, ובלי שדרת הברושים שבדרך לבית הקברות ובלי פריחת השקדיות המופלאה ליד הרפת. היום אני לא יכולה לכתוב בלי מילים על צמיחה ולבלוב ופריחה. חומרים של אהבה.

עידית נכתב בט"ו בשבט תשס"ו (13.2.2006)

אמרים ואפוא קטאיאר
ארבקה אפוא קטאיאר
ואל פאטפה
אפוא פא פאכד שירה חמאיה

תודה מוועדת תרבות

ליצחק בוצר
על צילומים של כל החגים!

מועצה פצה!

סטודנטים/יות מיגור נהנים ושותפים בפרוייקט מלגות של המועצה האזורית זבולון

על הפרוייקט

"מרכז הצעירים ציפורה" במועצה האזורית זבולון מפעיל מזה כארבע שנים תוכנית של מלגות בשווי 10,000 ש"ח לסטודנט/ית, בשיתוף מפעל הפיס. בנוסף מתקיים שת"פ עם עמותות וארגונים שונים כגון עמותת פר"ח ו"דרך עמי" להשלמה של אותו סכום תמורת 20 שעות.

המועצה רואה חשיבות רבה בעידוד להשכלה גבוהה של תושביה, יתרה מכך, רואה ערך מוסף חשוב של חיבור צעירי המועצה מכלל היישובים לקהילת זבולון.

לפיכך, מקומות ההשמה של שעות המעורבות החברתית מבוצעות כולן בתחומי המועצה. לדוגמה, תגבור מערך "שישי חברתי" ביישובים, ליווי משפחות וקשישים דרך המחלקה לשירותים חברתיים, תגבור וליווי תלמידים בבתי הספר במסגרת edge המרכז לחדשנות בחינוך, ליווי תלמידים בפרוייקט ה"ה בבתי הספר, תגבור פעילויות קהילתיות במועצה וביישובים השונים, תגבור מועדוניות, מרכזי קשישים וחינוך בלתי פורמלי בכפרים ועוד.

בנוסף לשעות המעורבות החברתית מחויבים הסטודנטים להגיע ל-20 שעות של מפגשי העצמה והכרות עם המועצה, בין היתר, עוברים סדנאות מעניינות ופוגשים בעלי תפקידים בכירים מהיישובים ומהמועצה.

ראש המועצה עמוס נצר ואיתי לוי, מנכ"לית המועצה, מעורבים מאוד בתהליך שעוברים הסטודנטים ופוגשים אותם מספר פעמים במהלך השנה. עמוס נצר אף מזמין אותם למליאות המועצה, על מנת לשמוע ולהיות יותר מעורבים.

קבוצת הסטודנטים של בני ובנות יגור הולכת וגדלה משנה לשנה (בהתחלה לא הכירו ופחות הגישו בקשות למלגות). היום, לשמחת כל המעורבים, יש לא מעט שביקשו וקיבלו מלגות מהמועצה. פגשנו את חלקם לשמוע על התהליך ועל השתתפותם בפרוייקטים חברתיים וחינוכיים במועצה.

זיו רום

הייתי לפני תחילת הלימודים באוניברסיטה, אמא שלי סיפרה

שראתה את הפרסום וקיבלה את הפרטים מענת טנא-מלכין. בתחילה עבדתי בחינוך, מדריך כיתה ד' ב"שישי חברתי" (היום הם כבר בכיתה ו'). במהלך המפגשים במועצה אני ועוד מלגאית התחלנו חוג של "מבוכים ודרקונים (D&D סוג של משחק שולחן חברתי בעולם הפנטזיה). בהמשך העברתי בעצמי את החוג בימי שישי.

לפני המלגה, הקשר שלי עם המועצה היה בית הספר. כאשר התחלתי את המלגה גיליתי מחדש את המועצה וראיתי כמה חברה בגיל של אחרי צבא וסטודנטים לא מודעים להשפעה ולעזרה שהם יכולים לקבל ממנה. המפגשים עם ראשי המחלקות והשאלות השונות שעלו מהקהל העלו צרכים דומים, שלא תמיד מקבלים מענה, וכאן אולי התחיל סוג של שינוי. בנוסף, פגשתי אנשים מדהימים ומעניינים שכיף לדבר איתם.

הידיעה ש"השחקנים שלי" ב-D&D מחכים למפגש הבא בקוצר רוח, שזה משהו אשר גורם להם להנאה, שימחה אותי מאוד. לדעת שתרמתי כמה רגעים שיזכרו וייקחו איתם, מרגיש לי שעשיתי את העבודה כמו שצריך.

הדבר העיקרי שאני לוקח מהשנתיים של המלגה הוא ההבנה שצריך לחזק את הקשר עם המועצה האזורית. ההשפעה היא דו-כיוונית בין הפרט והיישוב למועצה.

שני רגעים מרגשים: היה ילד, שכשהתחלנו את החוג D&D היה מאוד אימפולסיבי ועשה דברים מבלי לחשוב על התוצאות שזה עלול לגרום לקבוצה, במיוחד על ידי דיבור לא מבוקר ולא מרוסן. אחרי שנתיים אפשר היה לראות שהוא למד לחשוב לפני שהוא אומר או עושה דברים. השני היה טיפוס של מנהיג, שהוביל את הקבוצה. ילדים כאלה באים עם היכולות מהבית, אבל המשחק נותן להם להביא את זה לידי ביטוי מרגש ומרשים. לא אהיה מופתע אם בעוד שש שנים הוא (היום בכיתה ח') יגיע לקצונה או ליחידה מובחרת. חוץ משני הילדים האלה אני זוכר עוד רבים, וסביבם רגעים בלתי נשכחים של גאונות שהמשחק מייצר ותחושה ש"היית חייב להיות שם".

צוף רון

זיו רום
במרכז

הגר זוארץ

צוף רון

הגעתי למלגה דרך פרסומים של "מרכז הצעירים" במועצה והגשתי בקשה באתר. פעלתי בלשכת ראש המועצה בתחומי המדיה החברתית, ו"במרכז הצעירים" בעבודה השוטפת בהיקף של ארבע שעות שבועיות. נשות הקשר שלי היו לילך לוי בלשכה, וענת טנא-מלכין ב"מרכז הצעירים", איתה בעצם היה הקשר המשמעותי. אני יכולה להגיד שעזרתי לפתח את "מרכז הצעירים" ותרמתי להנגשת המועצה לתושביה דרך הרשתות החברתיות. דרך העבודה הזאת הכרתי יותר לעומק את ישובי המועצה ופעילויותיה והתחברתי יותר ליגור ולקהילה סביבה. רגעים שאזכור: שיחת מסדרון עם ראש המועצה על חשיבות הצעירים במועצה ועל הכוח שלנו כאן. הפרויקט ככלל עוזר לפתח קשר אישי ומשמעותי עם היישובים והקהילות וגורם לנו להעריך יותר את הדברים שסובבים אותנו.

פז שלו

חיפשתי מקור הכנסה נוסף לקראת התואר באוניברסיטה וככה נוצר הקשר. הייתי ועדיין אני ממשיך ב"כרמל זבולון" בפרויקט "הילה", המציע עזרה לבני נוער, שנפלטו ממסגרות החינוך, הזדמנות אחרונה לסיים 12 שנות לימוד או לעשות בגרויות. איש הקשר שלי הייתה ועדיין ענת טנא-מלכין שמטפלת בכולנו במסירות ומקצועיות שאפשר רק ללמוד ממנה. אני מרגיש שתרמתי לילדים בעיקר בקטע החברתי.

פז שלו

חשוב לזכור, שהמועצה היא אחת השכבות של המסד שמקיף אותנו. היא משפיעה על החיים שלנו, אבל גם אנחנו יכולים להשפיע דרכה ולשנות דברים. חוץ מהחובה להשתתף בבחירות, כדאי שנדע יותר על העשייה והשירותים שהיא נותנת לנו, וגם איפה אנחנו יכולים להשתתף ולתרום.

הגר זוארץ

לא הייתי בארץ, אמא שלי ראתה את הפרסומים ורשמה אותי. הפעילות שלי הייתה "מעורבות חברתית" במרכז "דורות", בעזרה בפעילות יצירה בנייר. בנוסף, עזרתי באירועים של המועצה ובקיום מפגשים חודשיים עם שאר המלגאים. דרך הפעילות הכרתי הרבה אנשים, מלגאים ולא-מלגאים, מיישובים שונים שלא הייתי מכירה לולא המלגה. בסך הכול אני מרגישה שעזרתי לאנשים בשיעורי יצירה להגיע לתוצרים שהם גאים בהם ונתתי להם הזדמנות להיכרות עם הדור הצעיר במועצה. קיבלתי עוד שיעור באיך לגשת ולעזור לאנשים, וגם למדתי על המועצה והאפשרויות שהיא מציעה. היכרות מיוחדת ומרגשת שזכיתי לה היא עם תמר אזולאי, אמא של אתי ואלי, שלא הייתי פוגשת, אם לא הייתי מעורבת חברתית ב"דורות". הפרויקט חיבר אותי קצת יותר למועצה ולאפשרויות שהיא מציעה. ממליצה לכל הסטודנטים להירשם למלגה!

ענת טנא-מלכין (מנהלת מרכז הצעירים): בנימה אישית זה אחד הפרוייקטים שאני הכי אוהבת בעבודתי, שותפה איתי נופית פורמן המרכזת את התחום. המפגש עם הצעירים, תושבי המועצה, הוא מעניין, כיפי ומאוד מפרה. יש לנו חברה צעירים נהדרים במועצה והפרוייקט הזה מפגיש מחד צעירים מכלל היישובים יהודים וערביים, שמדברים וחושבים ביחד, ומאידך מחבר אותם לקהילות המועצה דרך הפעילות אליה הם נחשפים ונותנים את שעות המעורבות החברתית. לשמחתנו, אותם צעירים נשארים איתנו בקשר והם השגירים שלנו ביישובים.

לי הייתה תקופה מאוד לא קלה בתיכון. אני מרגיש שאני מצליח לגעת בהם ולגרום להם להיפתח חברתית ולימודית. נתרמתי גם אישית בזה שקיבלתי נקודת מבט שונה על התלמידים, וסגרתי מעגל עם עצמי, מנקודת מבט של להיות "המורה". ילד שאני אוהב לזכור, אסף גרעין, ילד חמוד ומבריק ובעל שכל חד במיוחד, שהיווה עבורי השראה, לא פעם ולא פעמיים לקשיים שאני אישית מתמודד עימם. למדתי ממנו המון. אחד הרגעים הזכורים לי היה סוף השנה הראשונה שלי בפרוייקט, הילדים והצוות נתנו לי מתנה נחמדה, לא ציפיתי לקבל בכלל אחת, ואז נפל לי האסימון, שאני עושה פה משהו מיוחד. כל הילדים יכולים להתגלות בתור כישרונות מדהימים וחכמים, מי שלא מצליח במסגרת אחת, יכול להצליח במסגרת אחרת.

הפעמון

ישראל וולק: שנים רבות היה הפעמון נשכח על הגג של חדר האוכל. החלטתי לעשות לו כבוד, בניתי את הדורגל והתקן התלייה, והוא הועבר אחר כבוד לארכיון.

מיכאל דור יזם להעביר אותו עם כל ההתקן ליד חדר האוכל עם שלט "מסלול יגור", שיקבל את הכבוד. חשבנו להשאיר את החלודה בשביל האוטנטיות. אבל כדי שתהיה חלודה ולא קורוזיה צבענו אותו בצבע "ממיר חלודה", שמתערבב עם החלודה ועושה שכבה אנטי-קורוזית. אני לא חושב שמישהו שם לב בכלל, אבל זה לא העניין, המראה של הפעמון לא היה אמור להשתנות אלא להיפך, להישאר כמו שהוא.

מיזם התצפיתניות

לאחר אירועי ה-7.10 והטרגדיה של התצפיתניות בעוטף, קם מיזם ארצי, שמטרתו לתת להן, בכל הארץ, חיבוק, שירגישו שהן לא שקופות, שמעריכים אותן ואת העבודה שלהן.

במסגרת המיזם, אומצו בסיסי התצפיתניות על ידי היישובים השכנים. אלה הצופות על גזרת לבנון, יושבות במחנה גילמה.

קמה קבוצת ווטסאפ, "חמ"ל הגליל למען התצפיתניות", המעביר את האחריות בסבב בין היישובים, מדי חודש ליישוב אחר.

האימוץ כולל הספקת ציוד רווחה, הכנת ערבי פלוגה, הבאת אוכל ופינוקים, ברכות ומכתבים אישיים ועוד.

יגור הצטרפה מעט באיחור, אבל עם לב גדול ויכולות גדולות.

בחודש ינואר פינוק חברות וחברי יגור את התצפיתניות בעוגות ומאפים, ברכות מושקעות ומרגשות והרבה רצון לעשות ולתרום.

בנוסף, זכו הבנות לארוחות שישי קלאסיות של חלה ושניצל. זאת בזכות תרומה נדיבה מצוות "בלאק בורגר גרנד קניון", יואב כהן ושלומי פורמן הבעלים.

משתלות יגור והצוות פינוק באדניות צמחי תבלין לתה וסייעו בארגון המתנות לחוגגות ימי ההולדת.

יש עוד הרבה רעיונות של פינוק וקשר לקהילה.

חשוב לציין, שתיים מהתצפיתניות בבסיס גילמה הן "שלנו", רביד חיון וירדן עוז.

מרגש ומשמח להביע בפני כל העושות והעושים במלאכה מיגור את ההודיה והתודה של הבנות ששומרות ומגינות עלינו.

ותודה לכולם.

תימור בנארי שוסטר, עודד עוז

רגע של היסטוריה

הילד יורם

בית הילדים

קרוסלה

המועצה לשימור אתרי מורשת הפיקה סרטון תיירותי-חינוכי, על השבת השחורה ושחרור המעפילים.

ענת עוגן: המועצה לשימור אתרי מורשת יוזמת סרטונים של 8-10 דקות, באתרים שונים, סביב סיפורים המשחזרים אירועים היסטוריים במקום.

בסרטונים האלה תמיד ישנה מספרת (מנחה/שחקנית) ויש ילד (אותו הילד בכל הסרטונים), שדרכו מסופר הסיפור של האתר.

פנו אלינו, נבחרה חברה שעושה סרטונים, שמה "רגע של חכמה". אנחנו סיפקנו להם מידע ותמונות והם כתבו את התסריט. הם גם הגיעו לסיור מקדים בסליק. החברה הזאת, מקצועית מאוד, במקרה או שלא במקרה, מהציונות הדתית, בתוך ומחוץ לקו הירוק. מאוד מתעניינים ומזדהים עם המורשת ההיסטורית שלנו, אבל גם מאוד "עירוניים", כלומר חסרי ידע ותחושה בסיסיים של מה זה קיבוץ בכלל וקיבוץ של פעם בפרט. זה, כמובן, התבטא בתסריט שהם שלחו, אותו הייתי צריכה שוב ושוב, הלוך וחוזר לתקן, כולל טעויות בשיר "ההר הירוק תמיד" ובשם הקיבוץ יגור. (אני בטוחה שינן ורדי היה עושה סרט כזה הרבה יותר מוצלח!).

כל הצוות המקצועי הגיע אלינו ליום צילום ארוך מאוד.

במרכז התסריט שכתבו - הילד יורם טהרלב, כמובן, בן 8-9, שכותב שירים, וחווה את "השבת השחורה" ואת שחרור המעפילים מעתלית. לנו חשוב במיוחד האזכור של "הסליק" ואכן הוא מופיע לדקה קצרה בסוף, אבל אולי זה מספיק כדי לגרום לאנשים לבוא. פרט שקצת מפריע בסרט, מתקשר לסיפור של מציאת הנשק בשבת השחורה מתחת לקרוסלה של בית הילדים. אנחנו מספרים שהחייל שמילא את המים בעמוד הקרוסלה, שבעצם היה פתח האוורור של הסליק מתחת האדמה, השתמש בצינור, והם השתמשו בדלי, כי לא היה להם צינור באותו רגע. עוד פרט משעשע, שלא היה להם בית

ילדים "אותנטי" לצילומים, כי אין כבר כאלה כמו פעם. שלחתי אותם ל"מוזיאון העמק" ביעפת, שם יש אחד משוחזר, אבל רואים במצלמה מקרר מודרני ופסנתר שלא קשורים. לא נורא, בסך הכול הסרט מעניין ומושך ואני מקווה שיביא ליגור עוד מטיילים.

הסרט, יחד עם סרטים ממקומות אחרים יוצג באתר הסרטונים של "המועצה לשימור אתרי מורשת" ובאתר החברה, "רגע של חכמה".

סיור באעבלין כולל מפגש עם מנהל בית הספר מאר אליאס, פגישה עם מגדל דבורים וביקור בבית המושל העות'מני ובכנסייה היוונית אורתודוקסית.

סיור בעכו העתיקה, סיור בנצרת הנוצרית.

טיול שקיעה - עלייה ברכבל לסטלה מאריס וירידה ברגל למערת אליהו.

טיול יום שלם לרמת הנדיב - ממעין צור, אחוזה מתקופת הורדוס, הכוללת בית מרחץ, קולומבאריום, ביקור בבית חווה מהתקופה הביזנטית מנצור-אל-עקב וסיום בביקור בגני הנדיב, אותם תכנן סבי, שלמה אורן ויינברג.

יפתח שחר על השנתיים האחרונות הקשות והחזרה לעבודה

מאז שסיימתי את קורס מורי הדרך ב-2022 הדרכתי בעיקר תיירים, שהגיעו לארץ בקרוזים ונרשמו לטיול בארץ, בעיקר למקומות הקדושים לנצרות. בנוסף, הדרכתי גם תיירים בהרכבים משפחתיים שונים: זוגות, משפחה עם ילדים ומספר זוגות שהגיעו ביחד למספר ימים בישראל בכל המקרים הללו הדרכתי מסלולים, שרובם שגרתיים למדי למטייל הישראלי למעט בית לחם ויריחו.

באוגוסט 2023, הכול השתנה, כאשר גילו למיידין גידול סרסטי, ומאותו רגע הייתי מרוכז אך ורק בליווייה במסע הארוך והמפרך. הפסקתי לעבוד. כחודש וחצי מאוחר יותר פרצה המלחמה וחיי כולנו השתנו. תיירות החוץ נפסקה, ישראלים פחדו לצאת וכמובן שלא ניתן היה לתכנן קדימה כמעט כלום. לפני שבועיים סיימה מיידין את כל הטיפולים. עכשיו הזמן עבורי לחזור להדרכת טיולים.

התחלתי לטייל עם קבוצת גמלאיות נמרצות מיגור, המכונות "מטיילי צביקה" על שמו של צביקה מלכין, שהיה לוקח אותן לטיולים ברחבי הארץ. המתכנתת היא טיולים של 3-4 שעות לאתרי פריחה, טבע, סיורים עירוניים ועוד.

קהל הגמלאים שונה מאוד מזה שהדרכתי עד כה. זמנם בידם ומכאן גם הגמישות לטייל באמצע השבוע, סקרנותם רבה, בהרבה מקרים ניסיון חייהם מעשיר את החוויה.

קהל אחר שאינו זר לי הוא משפחות עם ילדים, הרי הייתי אחראי, ביחד עם שחר פוגל, על טיולי המשפחות ביגור במשך יותר מעשר שנים.

אציין מספר מסלולי טיול שהדרכתי ושאיני מציע לכל דורש:

סיור בעיר התחתית חיפה, הכולל את המסגד הגדול, כנסיית סידה בית החסד, כיכר פריז, השוק התורכי, ציורי הקיר ברחוב הנמל וביקור במכללת תלתן, הכולל גם ביקור בכספות בנק ברקליס פלשתינה.

ט"ו בשבט

יום חמישי, ט"ו בשבט, 13.2

14:30

שתילת צמחים
ליד חדר האוכל
כיתות א'-ב'

14:00-16:00

ניקיון במקומות בקיבוץ
כיתות ג'-ו'

16:00

קפה ומאפה בלוקונים

18:30

סרט לכל המשפחה
במועדון

17:30

ארוחת ערב חגיגית
בחדר האוכל

